

Stichting Vrienden van St. John's, Mzuzu

Goede Vrienden van St. John's,

Eys, 21 december 2014

Dit jaar is de val van de Berlijnse muur, 25 jaar geleden, herdacht.

Arnon Grunberg memoreerde deze gebeurtenis in de Volkskrant door duidelijk te maken dat er in de wereld nog steeds muren bestaan die mensen van elkaar scheiden. De grootste is een plas water: de Middellandse zee. Meer dan 20.000 mensen verdronken de afgelopen jaren in deze muur.

Er moeten omstandigheden zijn aan de andere kant van deze barrière, die mensen doen besluiten om in gammele bootjes te stappen en aan een levensgevaarlijke overtocht te beginnen.

De werkelijke impact van het leven in grote delen van Afrika blijft voor ons, hier in Nederland, moeilijk voor te stellen. Als we op bezoek zijn in Malawi vangen we een glimp op van dat leven. Ik vond een stukje in mijn dagboek over de tijd dat Cobi en ik in Malawi woonden, meer dan dertig jaar geleden.

Als we aan het einde van de middag door de Viphya rijden (een glooiend berglandschap tot 1800 meter hoogte, dat net buiten ons dorp begint) en de zon het landschap in een warme gloed zet, kun je niet anders dan gelukkig zijn. Onder een blauwe lucht lijken de hellingen bedekt met uitgestrekte quilts, waarin donkere stukjes bos en groene graslandjes worden onderbroken door roodgekleurde akkers. Vrouwen dragen aardewerken potten gevuld met water op het hoofd. Statig lopen ze over smalle paadjes naar hun hutje, dat meestal bovenop de top van een heuvel ligt. Kinderen sjouwen met bossen sprokkelhout. Je hoort hun heldere lach als ze het vrachtje al spelend naar hun dorpje brengen.

Even later zie je bij elke hut een vuurtje opflakkeren. Moeders koken nsima (dikke koeken van maïsmeel) voor het avondeten. De geur van verbrand hout prikkelt aangenaam in je neus. De kleuters krijgen hun dagelijkse wasbeurt. Hun blote lijfjes glimmen in de laatste zonnestralen.

Verspreid in de Viphya-lappendeken staan oude miombobomen, waarin lange zilvergroeie baardmossen hangen. Ze stralen wijsheid uit. Net oude mannen die jaar in jaar uit tevreden toezien, hoe mens en land in harmonie samenleven.

Het lijkt allemaal zo idyllisch. Temeer omdat de mensen uit de dorpjes vriendelijk zijn en graag bereid te lachen.

Maar je leert langzaam dat het een momentopname is. In elk hutje zijn moeders onnodig gestorven tijdens bevallingen. Kinderen gaan dood door vaak iets simpels als diarree. Door hun geloof in de witchdoctor gaan mensen te laat naar het ziekenhuis en overlijden aan malaria of infecties die goed zijn te behandelen, als men maar op tijd naar een kliniekje gaat.

De schoonheid schuurt tegen de werkelijkheid in dit land. Al dat mooie contrasteert met de wrede realiteit van alledag. Daarin schuilt misschien wel de diepe emotionele beleving, die je als bezoeker beleeft.

Het vreemde is dat je anno 2014 nog steeds diezelfde rit door de Viphya kunt maken. Je merkt op dat veel van de bomen gekapt zijn. De schoonheid is daardoor minder geworden. Maar de werkelijkheid is niet veranderd en schuurt misschien nog meer dan 35 jaar geleden. Sommige mensen krijgen een mogelijkheid uit deze armoede te ontsnappen en grijpen hun kans. De meesten leven door in het ritme van de Afrikaanse dag, misschien hopen dat het morgen een beetje beter wordt.

Als Stichting hebben we kunnen helpen door jullie steun. Het is veel werk geweest. Er waren glorieuze momenten, maar soms was het ook moeilijk vertrouwen te houden.

Zelfredzaamheid is altijd ons devies geweest. Dat is ons inziens van belang voor een gezonde opbouw van de Malawiaanse samenleving.

Na 26 jaar willen we de lopende projecten langzaam afbouwen en deze eind 2017 beëindigen.

Hieronder lezen jullie hier meer over. Daarnaast hebben we besloten geen nieuwe, lange termijn projecten meer te starten. We willen onze stichting op een lager pitje laten voortbestaan zodat we

incidenteel, kleinere projecten kunnen blijven steunen. We denken daarbij onder andere aan de bouw van een stal of leslokaal in Sonda en aan kleine studiebeurzen voor studenten.

Het St. John's ziekenhuis is een zgn. missieziekenhuis dat geen volledige financiering krijgt van de overheid. Daarom moeten de patiënten een vergoeding betalen voor medicijnen en hulpmiddelen. Door de enorme inflatie in Malawi wordt de bevolking steeds armer. Veel mensen besluiten om naar het *Central Hospital* (het regeringsziekenhuis dat ook in Mzuzu ligt) te gaan, omdat daar de hulp gratis is. Om deze reden krijgt het St. John's ziekenhuis steeds minder patiënten. Als het aantal blijft afnemen, verliest het ziekenhuis zijn bestaansrecht. Het voortbestaan van het St. John's Hospital is dus erg onzeker.

Vincent Luhanga is in juli met zijn gezin teruggekeerd naar Malawi. Zijn vijfjarige opleiding tot kinderarts heeft hij met goed resultaat afgerond. Daarmee is ook een eind gekomen aan de ondersteuning door de Stichting.

Na een kort verblijf in Mzuzu is het gezin Luhanga teruggekeerd naar Zuid-Afrika. Vincent wil daar een twee jaar durende subspecialisatie neonatologie gaan doen. Daarvoor hoopt hij op financiële ondersteuning uit Canada.

In eerste instantie was het een teleurstelling dat Vincent niet in Mzuzu is gebleven. Na kennisname van zijn redenen om door te studeren, hebben we begrip voor zijn besluit.

Het salaris van een beginnende kinderarts bedraagt 550 euro per maand. Tijdens de vijf jaar studie heeft Vincent een schuld van 26.000 euro opgebouwd om in het levensonderhoud van zijn familie te voorzien. Het is duidelijk dat hij die nooit kan aflossen met een inkomen van 550 euro.

Ook als de lening wordt kwijtgescholden wil Vincent per se aan zijn vervolgstudie beginnen.

'Want' zegt Vincent, 'ik wil een fatsoenlijk leven voor mijn gezin opbouwen. Met de huidige salarissen in Malawi is dat niet mogelijk.'

Als hij eenmaal neonatoloog is, wordt hij senior specialist en zijn er wel mogelijkheden om meer te verdienen, onder andere door een eigen kliniek op te zetten. Zijn bedoeling is nog steeds terug te keren naar Malawi en een bijdrage aan de gezondheidszorg te leveren.

Zijn we naïef geweest en hebben we onze verwachtingen te hoog gesteld?

Of was er toen meer idealisme en waren de tijden anders? Vincent is nog steeds blij dat hij indertijd heeft gekozen om naar Zuid-Afrika te gaan. Hij wil nog steeds een goede arts zijn voor zijn patiëntjes, maar hij wil daar ook genoeg mee verdienen om zijn kinderen naar een fatsoenlijke school te kunnen sturen.

We blijven de familie Luhanga volgen en houden jullie op de hoogte.

In Sonda waait een nieuwe wind. Mr. McLove Kamba is sinds een jaar de nieuwe manager en heeft de zaken goed voor elkaar.

Meer dan vijftig kinderen onder de zes jaar bezoeken dagelijks het Sonda-centrum. Als ze naar de basisschool gaan zijn ze door de dagelijkse maaltijden die verstrekt worden en door een betere begeleiding een stuk gezonder dan toen ze voor de eerste keer naar Sonda kwamen.

De akkers zijn beplant met kool, sla en paprika's. Zes oudere varkens zijn verkocht en met de verdiensten zijn tien nieuwe aangeschaft.

In de timmerwerkplaats worden veertien jongens en meisjes opgeleid tot houtbewerkers.

Het naaiatelier bruist van energie. Hier leren jongelui zelfstandig goede kleding te maken.

Andere jongvolwassenen volgen een cursus tuinbouw en varkensteelt.

Al deze jongeren krijgen, als ze met goed gevolg de praktijk en theorielessen hebben gevolgd, een diploma. Dan hebben ze ook de mogelijkheid om een microkrediet af te sluiten zodat ze een eigen zaakje kunnen beginnen.

Stoelen, tafels, groenten en kledingstukken worden verkocht waardoor Sonda inkomsten vergaart.

We zijn in 2003 gestart met het Sonda-Centrum. Van 2007 t/m 2011 participeerde Cordaid in het project. Vanaf het begin was het de bedoeling dat het Sonda-Centrum in 2012 "sustainable" zou zijn. Met andere woorden: dat het zich zelf zou kunnen bedruipen. Op dit moment heeft Sonda ons echter nog hard nodig. Naast ondersteuning van de *running costs*, zullen in 2015 zonnepanelen worden aangebracht om het complex gedeeltelijk van stroom te voorzien.

Sonda kan op ons blijven rekenen tot en met 2017. Met het bestuur in Malawi hebben we afgesproken dat Sonda in ieder geval vanaf 2018 op eigen benen moet staan.

Onze farmaciestudent Kedson Ngwira wordt door de Stichting voor een deel financieel ondersteund. Hij studeert aan het *College of Medicine* in Blantyre. Als zijn studie volgens planning verloopt, zal hij eind 2017 zijn opleiding afronden.

Kedson heeft het eerste jaar goed afgerond en inmiddels ook de eerste examens van het nieuwe studiejaar gehaald.

Bestuur

Herman de Jonge heeft wegens zeer drukke werkzaamheden het bestuur verlaten. Wij zijn Herman veel dank verschuldigd voor het werk dat hij voor Malawi heeft gedaan. We denken dan heel zeker aan al die keren dat hij met zijn team naar Mzuzu is gereisd om al die mensen te behandelen met grote aangezichts-problematiek.

Bijgevoegd vinden jullie het door accountant D. Rozendal en accountantsbureau Concreet goedgekeurde financieel verslag van 2013.

Het voordelig saldo zal ons in staat stellen, samen met de nog te verwachten giften, Sonda en een aantal kleinere projecten te blijven steunen.

De tijden veranderen. Ook in Malawi. Voor sommigen wordt het beter. Maar 65 % van de Malawianen leeft nog steeds onder de armoedegrens. Wij willen mensen een kans geven. Jullie hulp is daarvoor nodig. Ook als het wat minder is, zijn we er erg blij mee.

Daarvoor opnieuw onze hartelijke dank.

We denken aan het einde van het jaar nog even terug aan het geweldige concert in de St.-Agathakerk in Eys, georganiseerd door Stichting Limburgers voor Afrika, ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van Stichting Vrienden van St. John's, Mzuzu.

Gospel werd afgewisseld met Afrikaanse liederen. Het Maastrichts Universiteitskoor en Kwimba Zabula brachten samen met Eva Kieboom een twee uur durende zindering en ontroering in de overvolle kerk.

Met meer dan 110 koorleden, band en soliste zongen we het gevoelige Tula Sizwe: *Huil niet om Afrika, God zal je beschermen*. Laten wij Meneer God maar een beetje helpen.

Namens het bestuur wens ik iedereen Chaka Chimwemwe, ofwel mooie feestdagen en een voorspoedig 2015.

Hartelijke groeten,

Ben de Ponti, voorzitter

www.vriendenvanstjohns.nl
Stichting Vrienden van St. John's, Mzuzu
Grachtstraat 20
6287 AG Eys-Wittem

b.deponti@kpnmail.nl
Iban: NL30 ABNA 0497 1783 70
KvK 41077805
043 4519044

